

Cabines telefòniques: nous usos?

"Les cabines podrien convertir-se en punts de recàrrega de vehicles elèctrics o deixant algunes per varis usos a llocs estratègics"

Un noi parlant des d'una cabina | Adrià Costa

A l'any 1928 s'instal·là el primer telèfon públic a Espanya al Parc del Retiro (Madrid), funcionant amb fitxes, i a l'any 1966 arribaren les cabines de monedes. Però avui la revolució digital permet milions de telèfons mòbils per molta gent i les cabines són reduïdes del passat, objecte de vandalisme i un destorb pel sòl públic. Molta gent passa indiferent pel seu costat, s'utilitzen de recolzament, suport per ordenar o buscar quelcom a les bosses, etc. (molt lluny de l'objectiu de les trucades), i ni recorda l'últim cop que en va usar alguna (un 88% de la població ja no ho fa, i jo mateix tampoc des de finals de l'any 1994).

Les entitats prestadores llavors eren Retevisión, Euskaltel (a Euskadi) i Telefónica, amb beneficis quan eren rendibles i que ara no ho són (però no oblidem la quantitat de monedes que es quedaven indugament amb el canvi). També hi ha certa nostàlgia per uns elements part del paisatge urbà, perquè serveis públics com els correus postals i les telecomunicacions, a més de prestar serveis universals (en perill per les privatitzacions), ja formen part del nostre ideari, l'art, la història, la nostra cultura i del cinema, com la intrigant pel·lícula espanyola 'La cabina' (amb l'actor José Luis López Vázquez encarnant un home tancat dins sense poder sortir); o la pel·lícula 'Los pájaros' d'Alfred Hitchcock, on tothom s'amaga a les cabines telefòniques per protegir-se dels atacs dels ocells, etc.

Ara hi han unes 18.300 cabines, però tot i acabar l'any passat la concessió per 5 anys a Telefónica Telecomunicaciones Públicas (en no presentar-se cap companyia), caldrà esperar perquè continuen vigents el Real Decret 424/2005 i el Real Decret 726/2011 que obliguen l'Estat a

mantenir aquest servei (de fet, des del Govern s'ha publicat un nou concurs per la prestació), tot i que la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència desaconsella mantenir per llei les cabines com servei universal i demana la seva retirada.

És cert que, com a Correus, caldria reinventar (que no privatitzar) i que el Govern canviés la llei; però de moment, hauran de seguir operant sense ser rendibles (incloent guies telefòniques gratuïtes, tot i els recursos online i digitals), sent objecte de vandalisme obligant a reparar-les, netejar-les, revisar-les, etc. malbaratant així molts recursos (per això cap companyia vol gestionar-les). També caldrà recuperar conceptes com reutilització, reaprofitament o nous usos per estalviar recursos i/o traure algun guany; a països com els EEUU o Gran Bretanya, les cabines s'han aprofitat per convertir-se en punts de connexió Wifi gratuïta, variats negocis a cabines de cafeteries, restaurants, etc.

I si els telèfons fixes també baixen (servint ara de subproductes del router d'Internet), les cabines podrien convertir-se en punts de recàrrega de vehicles elèctrics (com a l'any 2010 a Madrid, amb l'acord entre Telefónica i Endesa), o deixant algunes per varis usos a llocs estratègics (estacions de tren, autobusos, metros, aeroports) on es mou molta gent. I és que en telecomunicacions cal invertir en quelcom de futur per desenvolupar el país (més cobertura, major velocitat, fibra òptica, etc) i no en res obsolet.

I així amb tot: Invertir en futur i no en passat. Però si parlem de rendibilitat dels serveis públics, recordem que es tracta d'això, de no privatitzar-los, i també els diners gastats per algunes companyies en pagar a polítics per fer de 'consellers', O el que cobren de més les operadores amb cada 'errada' que cometen. Pensem-ho.